THÉÂTRE DE CAROUGE ATELIER DE GENÈVE

LA COMPAGNIE 03 ET LE THÉÂTRE NATIONAL SERBE DE NOVI SAD

TROÏLUS ET CRESSIDA

DE WILLIAM SHAKESPEARE

DU MARDI 7 NOVEMBRE AU DIMANCHE 19 NOVEMBRE 2006

ADAPTATION ET MISE EN SCÈNE **LAURENCE CALAME**
TRADUCTION **VLADIMIR CEJOVIC**, **KATARINA CIRIC-PETROVIC** ET **IVANA DIMIC**

SCÉNOGRAPHIE **PETER WILKINSON**, LUMIÈRES **DANIELLE MILOVIC**
MIRKO CEMAN, SON **ANTON LANGHOFF**

AVEC TIJANA KARAICIC, ANNE-LAURE LUISONI, LJUBICA RAKIC
VÉRONIQUE ROS DE LA GRANGE, DRAGINJA VOGANJAC, SLAVISA AMIDZIC
RADOJE CUPIC, MILOVAN FILIPOVIC, GEORGES GRBIC
MILORAD KAPOR, CASPAR LANGHOFF, PIERRE MAULINI
JACQUES MICHEL, PREDRAG MOMCILOVIC, FRÉDÉRIC POLIER
NEBOJSA SAVIC, DUSKO SPANOVIC, IVAN VARGA
VASA VRTIPRASKI ET CLAUDE VUILLEMIN

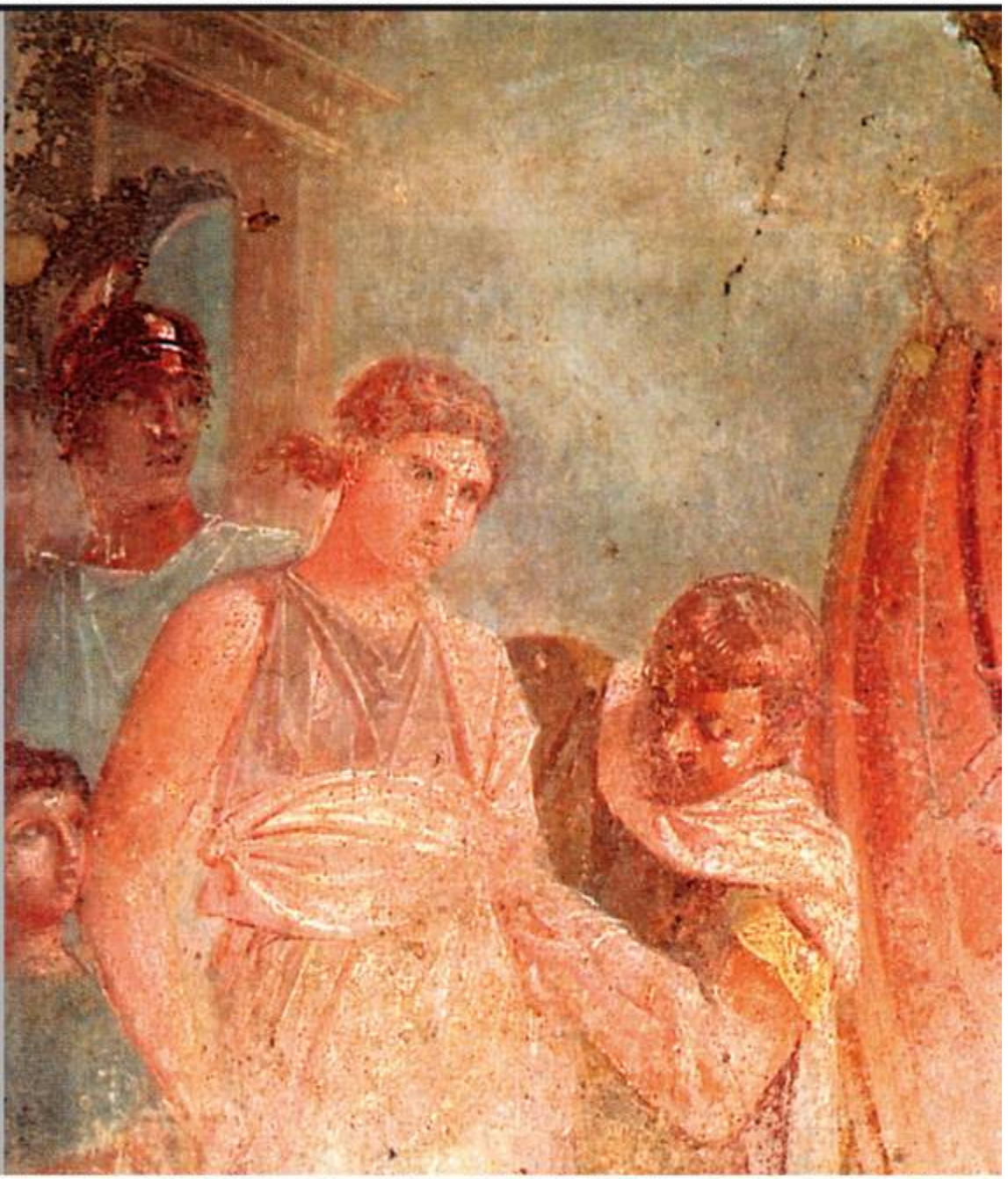

GRANDE SALLE FRANÇOIS-SIMON 39, RUE ANCIENNE 1227 CAROUGE

DIRECTION GÉNÉRALE FRANÇOIS ROCHAIX

LE THÉÂTRE DE CAROUGE – ATELIER DE GENÈVE EST SUBVENTIONNÉ PAR L'ÉTAT DE GENÈVE ET LA VILLE DE CAROUGE

WWW.THEATREDECAROUGE-GENEVE.CH LOCATION : +41 (0) 22 343 43 43

SERVICE CULTUREL MIGROS-GENÈVE 7, RUE DU PRINCE TÉL + 41 (0) 22 319 61 11 STAND INFO BALEXERT MIGROS NYON-LA COMBE

LAC
lémanbleu
TRIBUNE DE GENÈVE
CLUB 50
FONDATION LEENAARDS
fondation suisse pour la culture prohelvetia
STANLEY THOMAS JOHNSON FOUNDATION
Avec le soutien de la Loterie Romande
POST TENEBRAS LUX
Ville de Carouge

КОПРОДУКЦИЈА:
СНП, Нови Сад
Théâtre de Carouge
CIE 03, Женева

Вилијам Шекспир
ТРОИЛ И КРЕСИДА

У представи су коришћени делови текста Матијаса Лангофа: "Ратни дневник Јанка Калчикоса, телеграфисте 6. беотијског торског батаљона, који је погинуо од мине пет дана после краја рата у предграђу Троје"

Коришћени преводи:
Орелиен Дижон (Aurélien Digeon), Владимир Андре Чејовић, Сима Пандуровић, Живојин Симић
Сарадници на адаптацији превода: Катарина Ћирић–Петровић, Ивана Димић

Адаптација и режија: ЛОРАНС КАЛАМ (Laurence Calame), Швајцарска
Сценограф: ПИТЕР ВИЛКИНСОН (Peter Wilkinson)
Костимограф: ЈАСНА БАДЊАРЕВИЋ
Сценски покрет: ИВИЦА КЛЕМЕНЦ
Дизајн светла: ДАНИЕЛА МИЛОВИЋ (Danielle Milovic) и МИРКО ЧЕМАН
Дизајн тона: АНТОН ЛАНГОФ (Anton Langhoff)
Асистенти режије: Бојана Јанковић и Јована Паповић
Титл: Тања Ћелић
Координатор: Бранислав Веснић
Реквизитер: Славиша Амиџић

ЛИЦА:

ПРИЈАМ, тројански краљ		ВАСА ВРТИПРАШКИ
ХЕКТОР	*његови синови*	ПРЕДРАГ МОМЧИЛОВИЋ
ТРОИЛ		МИЛОВАН ФИЛИПОВИЋ
ПАРИС		МИЛОРАД КАПОР
ЕНЕЈА, тројански војсковођа		НЕБОЈША САВИЋ
АНТЕНОР, тројански војсковођа		СЛАВИША АМИЏИЋ
КАЛХАНТ, тројански свештеник који је прешао Грцима		ВАСА ВРТИПРАШКИ
ПАНДАР, Кресидин ујак		РАДОЈЕ ЧУПИЋ
АГАМЕМНОН, грчки врховни војсковођа		ЖАК МИШЕЛ (Jacques Michel)
Грчке војсковође:		
АХИЛ		ФРЕДЕРИК ПОЛИЈЕ (Frédéric Polier)
АЈАНТ		КАСПАР ЛАНГОФ (Caspar Langhoff)
УЛИКС (ОДИСЕЈ)		КЛОД ВИЈМЕН (Claude Vuillemin)
НЕСТОР		ПЈЕР МОЛИНИ (Pierre Maulini)
ДИОМЕД		ЖОРЖ ГРБИЋ (Georges Grbic)
ПАТРОКЛО		ВЕРОНИК РОС ДЕ ЛА ГРАНЖ (Véronique Ros de la Grange)
ТЕРСИТ, наказан и заједљив Грк		АН–ЛОР ЛУИЗОНИ (Anne-Laure Luisoni)
ХЕЛЕНА, Менелајева жена		ВЕРОНИК РОС ДЕ ЛА ГРАНЖ (Véronique Ros de la Grange)
АНДРОМАХА, Хекторова жена		ЉУБИЦА РАКИЋ
КАСАНДРА, Пријамова кћи, пророчица		ДРАГИЊА ВОГАЊАЦ
КРЕСИДА, Калхантова кћи		ТИЈАНА КАРАИЧИЋ
Музичари		ДУШКО ШПАНОВИЋ, ИВАН ВАРГА

Представа је реализована уз подршку Министарства културе Републике Србије

Избор текста

Током неколико сусрета које је иницирао управник СНП Миливоје Млађеновић, развила се идеја о пројекту који би окупио уметнике двеју култура и два језика. У тим условима, *Троил и Кресида* препоручује се као текст неспорног квалитета и универзалне теме, али и као прилика да се један класични текст сагледа под другачијим светлом.
Овај комад, иначе ретко извођен, игра се на два језика: на француском и на српском, што је конкретан знак суочавања два народа. За гледаоца ће идентификација сцена у Троји или у грчком кампу путем језика бити много директнија него промена декора.

Прича

„Хвалите или кудите; како вам је воља;
Тек, добра или лоша, то је коб рата."
Виљем Шекспир
(пролог *Троила и Кресиде*)

Сцене се наизменично одигравају унутар зидина Троје и у грчком табору који их опседа. Свако јутро, седам година, ратници оба табора иду на посао – да се боре и да убијају. Свако вечери, губитници или победници дана одлажу оружје и баве се својим мислима, породицама или „слободним временом". У тим бескрајним сукобима, правила рата и дипломатије су стриктна и поштована. Изасланици иду обезбеђени, преговарају, размењују заробљенике. На тројанској страни, краљ Пријам одбија да врати Хелену коју је његов син Парис отео из Спарте од мужа, краља Менелаја. На грчкој страни, ратно затишје је поделило коалицију и деморалисало војску. Агамемнон и његови генерали Одисеј и Нестор, покушавају да мотивишу Ахила, народног хероја који је постао пример недисциплине и лењости. Шекспир путује од једног до другог табора као непристрасни посматрач. Приказује њихову хуманост, ону која се бори, воли, смеје и плаче. Не постоји страна на којој су само крвници и она на којој су само жртве; постоје само ратници, хероји и издајници, старци, краљеви и кловнови, и жене које покушавају да одбране своје и животе својих мужева, али чији су синови и кћери нестрпљиви да спознају топлину љубави у тако несигурним временима. Троил и Кресида су млади љубавници чија ће веза бити прекинута ратом. Кресида бива изручена Грцима у замену за важног тројанског ратника. Насупрот *Ромеу и Јулији*, комаду који је написан неколико година раније, Шекспир није урезао имена ових љубавника у пејзаж романтичне историје. Када се Кресида пре одлучује за љубав Грка него за самоубиство, Троил не умире у херојској слави или од очаја.

Лоранс Калам

Глумица и редитељка, рођена у Женеви 1955, завршила Академију драмских уметности у Женеви. Од 1976. ради у Швајцарској (Позориште Каружа, Комеди, Позориште Ле пош – Женева, Сен-Жерве, Позориште Види – Лозана), у Немачкој (Позориште Бошума и Хамбуршка национална опера), у Француској (Стразбуршко национално позориште, Бобињи МС93, Позориште Атенеј – Луј Жуве, Градско позориште, Бретонско национално позориште) и у Белгији (Завесе Брисела).

Режирала је дела савремене и класичне светске драмске литературе, а успешна инсценација *Професионалца* Душана Ковачевића у Позоришту Ле пош – Женева, Види – Лозана (2003) и Градском позоришту – Позоришту Лез Абес, – Париз (2004) иницирала је учешће на Стеријином позорју и донела јој Стеријину награду за режију.
Лоранс Калам је и добитница Награда швајцарског радија 2000. за реализацију *Професионалца* Душана Ковачевића.

Позориште Каружа – Женевски атеље

Од отварања у јануару 1958, Позориште Каружа је извело готово 360 наслова, од којих је више од 285 нових продукција. Окупљена, на почетку, око Франсоа Симона, трупа је радила у Каружу, у сали Кардинал–Мермијо, коју је, 1967, морала да напусти, због рушења.
Под руководством Филипа Менте трупа је путујућа, а потом, за извесно наступа под кровом Театра Питоеф, у Женеви. Године 1972. враћа се у Каруж, у садашњи простор, конструисан управо за њу. Иако има сопствено седиште, нема довољно простора за продукцију и удружује се са Женевским атељеом, којим, као фондацијом основаном 1963, руководи Франсоа Роше, који је од 2002. и генерални директор Позоришта Каружа – Женевског атељеа. У сезони 2007/08. овај театар ће обележити 50 година постојања.

Компанија 03
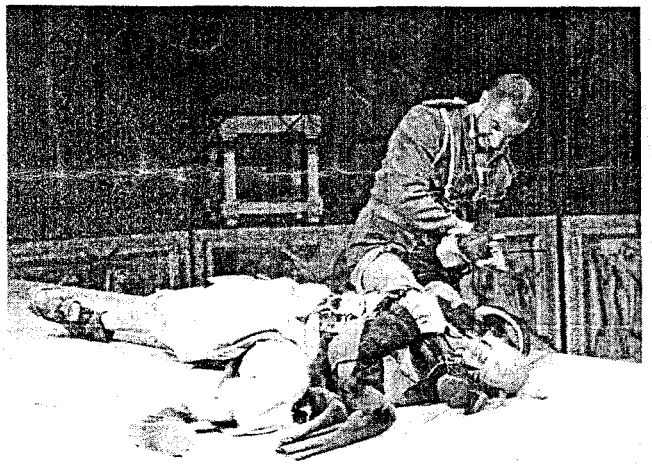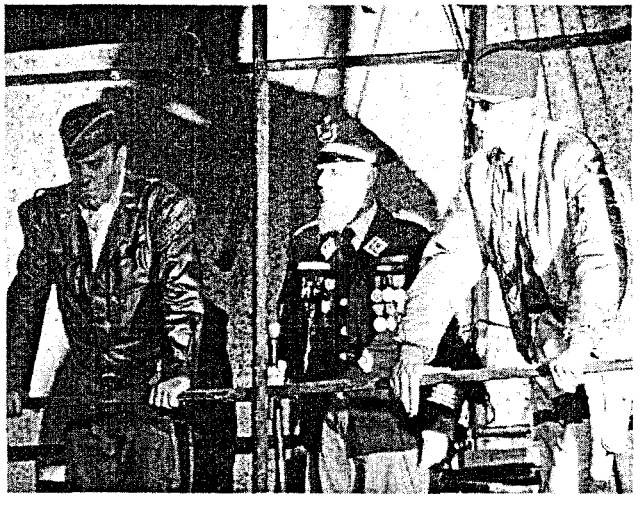
Компанија 03 основана је у Женеви маја 2003. током продукције *Професионалца* Душана Ковачевића, у режији Лоранс Калам. Како је извођење овог комада у Позоришту Ле пош у Женеви, Позоришту Види у Лозани, а затим Градском позоришту Лез Абес у Паризу значило интернационални успех, уследио је позив на Стеријино позорје, где је Компанија 03 освојила награду за најбољу представу, најбољу режију и најбољу сценографију (Питер Вилкинсон).
Консеквенца тог успеха је и пројекат *Троил и Кресида* Виљема Шекспира у копродукцији са Српским народним позориштем. Та сарадња је омогућила да тридесетак глумаца и техничара, из Швајцарске и из Србије, учествује у међународној продукцији од поетског, културног и социјалног значаја. Кретање уметника преко граница је од изузетне важности за јачање размена и остављања историјских различитости негде иза нас.